

دانشگاه صنعتی شریف دانشکدهی مهندسی هوافضا

پروژه کارشناسی ارشد مهندسی فضا

عنوان:

هدایت یادگیری تقویتی مقاوم مبتنی بر بازی دیفرانسیلی در محیطهای پویای چندجسمی با پیشران کم

نگارش:

علی بنی اسد

استاد راهنما:

دكتر هادى نوبهارى

دی ۳۰۳

به نام خدا

دانشگاه صنعتی شریف

دانشكدهي مهندسي هوافضا

پروژه کارشناسی ارشد

عنوان: هدایت یادگیری تقویتی مقاوم مبتنی بر بازی دیفرانسیلی در محیطهای پویای چندجسمی با پیشران کم

نگارش: على بنى اسد

كميتهى ممتحنين

استاد راهنما: دكتر هادي نوبهاري امضاء:

استاد مشاور: استاد مشاور

استاد مدعو: استاد ممتحن امضاء:

تاريخ:

سپاس

از استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر نوبهاری که با کمکها و راهنماییهای بیدریغشان، بنده را در انجام این پروژه یاری دادهاند، تشکر و قدردانی میکنم. از پدر دلسوزم ممنونم که در انجام این پروژه مرا یاری نمود. در نهایت در کمال تواضع، با تمام وجود بر دستان مادرم بوسه میزنم که اگر حمایت بیدریغش، نگاه مهربانش و دستان گرمش نبود برگ برگ این دست نوشته و پروژه وجود نداشت.

چکیده

در این پژوهش، یک چارچوب هدایت مقاوم برای فضاپیماهای کمپیشران در محیطهای دینامیکی چندجسمی (مدل CRTBP زمین-ماه) ارائه شده است. مسئله بهصورت بازی دیفرانسیلی مجموعصفر بین عامل هدایت (فضاپیما) و عامل مزاحم (عدم قطعیتهای محیطی) فرمولبندی شده و با رویکرد آموزش متمرکز-اجرای توزیع شده پیادهسازی گردیده است. در این راستا، چهار الگوریتم یادگیری تقویتی پیوسته DDPG، TD3، DDPG و PPO به نسخههای چندعاملی مجموع صفر گسترش یافتهاند (MASAC، MATD3، MA-DDPG) و جریان آموزش آنها همراه با ساختار شبکهها در قالب ارزش-سیاست مشترک تشریح شده است.

ارزیابی الگوریتمها در سناریوهای متنوع عدم قطعیت شامل شرایط اولیه تصادفی، اغتشاش عملگر، نویز حسگر، تأخیر زمانی و عدم تطابق مدل روی مسیر مدار لیاپانوف زمین-ماه انجام گرفت. نتایج بهوضوح نشان میدهد که نسخههای مجموع صفر در تمامی معیارهای ارزیابی بر نسخههای تکعاملی برتری دارند. بهویژه الگوریتم MATD3 با حفظ پایداری سیستم، کمترین انحراف مسیر و مصرف سوخت بهینه را حتی در سخت ترین سناریوهای آزمون از خود نشان داد.

به منظور تسهیل استقرار عملی، سیاستهای آموخته شده روی بستر 2 ROS با بهرهگیری از کوانتیزاسیون INT8 و تبدیل به فرمت ONNX پیاده سازی شدند. این بهینه سازی ها زمان استنتاج را به ۵/۸ میلی ثانیه و مصرف حافظه را به ۹/۲ مگابایت کاهش داد که به ترتیب بهبود ۴۷ درصدی و ۵۳ درصدی نسبت به مدل ۴۲۹۵ را نشان می دهد، در حالی که چرخه کنترل ۱۰۰ هرتز بدون هیچگونه نقض زمانی حفظ شد.

در مجموع، چارچوب پیشنهادی نشان میدهد که یادگیری تقویتی چندعاملی مبتنی بر بازی دیفرانسیلی میتواند بدون نیاز به مدلسازی دقیق، هدایت تطبیقی و مقاوم فضاپیماهای کمپیشران را در نواحی ذاتاً ناپایدار سیستمهای سهجسمی تضمین کند و برای پیادهسازی روی سختافزار در حلقه آماده باشد.

کلیدواژهها: یادگیری تقویتی عمیق، بازی دیفرانسیلی، سیستمهای چندعاملی، هدایت کمپیشران، مسئله محدود سهجسمی، کنترل مقاوم.

فهرست مطالب

١	ارزیابی و نتایج یادگیری
١	۱-۱ تنظیمات آزمایشی
۲	۲-۱ مقایسه مسیرها و فرمان پیشران ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰
۲	۱-۲-۱ الگوريتم DDPG
٣	۱-۲-۱ الگوريتم PPO
۴	۳-۲-۱ الگوريتم SAC
۵	۱-۲-۱ الگوريتم TD3
۶	۱-۳ ارزیابی مقاومت الگوریتمها
۶	۱-۳-۱ سناریوهای ارزیابی مقاومت
٨	۱-۳-۲ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی DDPG
٩	۱-۳-۳ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی PPO
١.	۱-۳-۳ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی SAC
11	۱-۳-۵ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی TD3
11	۱-۴ مقايسه جامع الگوريتمها ٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠
١٢	۱-۴-۱ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی ۲۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰
۱۳	۱-۴-۲ مقایسه الگوریتمهای چندعاملی
۱۳	۵-۱ تحلیل پایداری و همگرایی ۲۰۰۰، ۵۰۰۰، تحلیل پایداری و همگرایی
14	۱-۶ مقارسه با معیارهای مرحو

فهرست جداول

فهرست تصاوير

٢	مقایسه مسیر طی شده در دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی DDPG	1-1
٣	مقایسه مسیر و فرمان پیشران دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی DDPG	۲-۱
٣	مقایسه مسیر طی شده در دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی PPO	۳-۱
۴	مقایسه مسیر و فرمان پیشران دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی PPO	4-1
۴	مقايسه مسير طي شده در دو الگوريتم تکعاملي و چندعاملي SAC	۵-۱
۵	مقایسه مسیر و فرمان پیشران دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی SAC	۶-۱
۵	مقايسه مسير طي شده در دو الگوريتم تکعاملي و چندعاملي TD3	Y-1
۶	مقایسه مسیر و فرمان پیشران دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی TD3	۸-۱
٨	مقایسه مجموع پاداش دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی DDPG در سناریوهای مختلف.	9-1
٩	مقایسه مجموع پاداش دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی PPO در سناریوهای مختلف.	1 0 - 1
١.	مقایسه مجموع پاداش دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی SAC در سناریوهای مختلف.	11-1
11	مقایسه مجموع پاداش دو الگوریتم تکعاملی و چندعاملی TD3 در سناریوهای مختلف.	17-1
۱۲	مقایسه مجموع پاداش الگوریتمهای تکعاملی در سناریوهای مختلف	14-1
۱۳	مقایسه مجموع پاداش الگوریتمهای چندعاملی در سناریوهای مختلف	14-1

فهرست الگوريتمها

فصل ۱

ارزیابی و نتایج یادگیری

در این فصل، نتایج حاصل از فرآیند یادگیری تقویتی در محیط سه جسمی ارائه و تحلیل شده است. هدف، بررسی عملکرد الگوریتمهای استفاده شده و ارزیابی توانایی آنها در دستیابی به اهداف تعیین شده می باشد. الگوریتمهای یادگیری تقویتی مختلف شامل PPO، DDPG ه SAC و TD3 در دو حالت تک عاملی و چندعاملی مبتنی بر بازی مجموع صفر مورد بررسی قرار گرفته اند. این فصل به ارائه نتایج عملکردی این الگوریتمها و مقایسه قابلیتهای آنها در شرایط مختلف می پردازد. در بخش 1-1 تنظیمات آزمایشی و پارامترهای محیط شبیه سازی معرفی می شوند. بخش 1-1 به مقایسه مسیرها و فرمانهای پیشران الگوریتمهای مختلف در حالتهای تک عاملی و چندعاملی می پردازد. ارزیابی مقاومت الگوریتمها در برابر شرایط مختلف اختلال در بخش 1-7 بررسی می شود. در بخش 1-7 مقایسه جامع بین تمام الگوریتمها ارائه می گردد. تحلیل پایداری و همگرایی الگوریتمها در بخش 1-7 مقایسه با معیارهای مرجع انجام الگوریتمها در بخش 1-7 مقایسه با معیارهای مرجع انجام می شود.

۱-۱ تنظیمات آزمایشی

تنظیمات شبیه سازی، شامل پارامترهای محیط، نرخ یادگیری، و اندازه بافر تجربه، در این بخش تشریح شده است. آزمایشها در محیط سه جسمی پیاده سازی شده با استفاده از کتابخانه های PyTorch و Gym انجام شده است. برای تمام الگوریتمها، مشخصات یکسانی از شبکه های عصبی با π لایه پنهان و π نورون در هر لایه استفاده شده است. نرخ یادگیری برای تمامی مدل ها برابر با π π تنظیم شده و از بهینه ساز Adam برای به روزرسانی وزن های شبکه استفاده شده است.

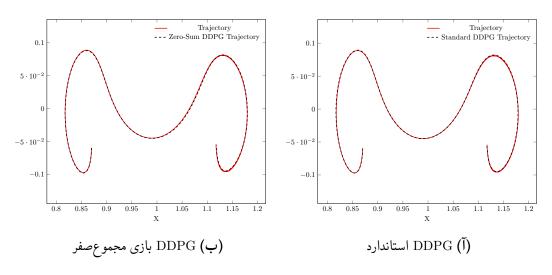
فرآیند آموزش برای هر الگوریتم شامل ۱ میلیون گام تعامل با محیط بوده و اندازه بافر تجربه برای الگوریتمهای SAC ،DDPG و TD3 برابر با ۱۰۰ هزار نمونه تنظیم شده است. هر الگوریتم با ۱۰ مقداردهی اولیه متفاوت آموزش داده شده تا از پایداری نتایج اطمینان حاصل شود.

۲-۱ مقایسه مسیرها و فرمان پیشران

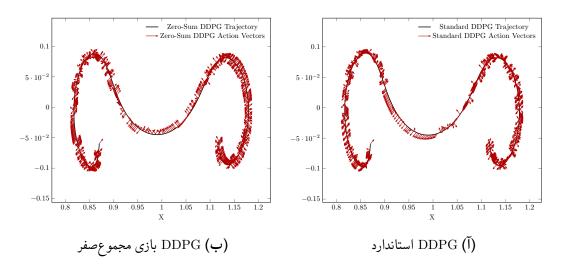
در این بخش، مسیرهای پرواز و فرمانهای پیشران تولیدشده توسط الگوریتمهای مختلف یادگیری تقویتی مقایسه شده است. این مقایسه به ما امکان میدهد تا تفاوت رفتاری بین روشهای تکعاملی استاندارد و روشهای چندعاملی مبتنی بر بازی مجموعصفر را مشاهده کنیم. هدف اصلی، ارزیابی کیفیت مسیرهای تولیدشده و کارآمدی مصرف سوخت در هر روش است.

۱-۲-۱ الگوريتم DDPG

الگوریتم DDPG از جمله روشهای یادگیری خارج از سیاست است که از دو شبکه عصبی برای بازیگر و منتقد استفاده میکند. در اینجا، عملکرد نسخه استاندارد و نسخه مبتنی بر بازی مجموع صفر این الگوریتم در کنترل فضاپیما مقایسه شده است.

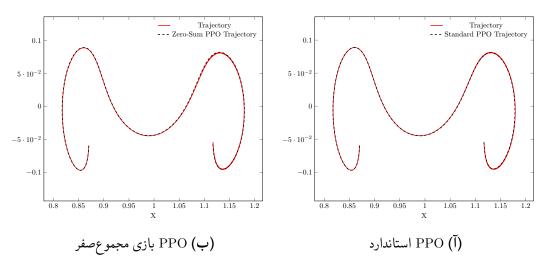
شكل ۱-۱: مقايسه مسير طي شده در دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي DDPG.

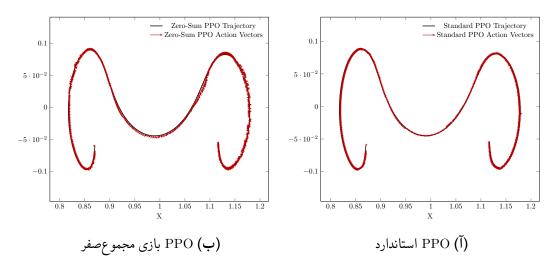
شكل ۱-۲: مقايسه مسير و فرمان پيشران دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي DDPG.

۲-۲-۱ الگوریتم PPO

الگوریتم PPO از روشهای نوین سیاست گرادیان است که با محدودسازی میزان تغییرات در هر بروزرسانی، پایداری بیشتری در فرآیند یادگیری ایجاد میکند. در ادامه، عملکرد این الگوریتم در دو حالت مورد بررسی قرار گرفته است.

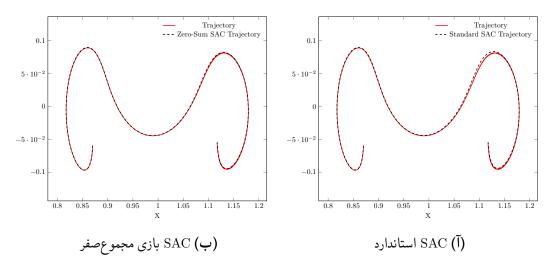
شكل ۱-۳: مقايسه مسير طى شده در دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي PPO.

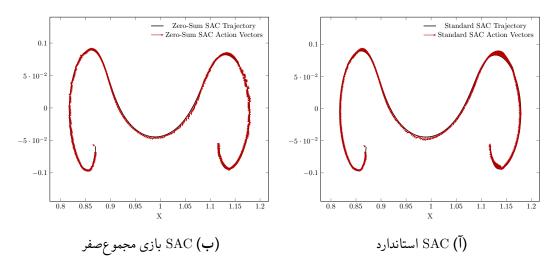
شكل ۱-۴: مقايسه مسير و فرمان پيشران دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي PPO.

۱-۲-۱ الگوریتم SAC

الگوریتم SAC از روشهای نوین یادگیری تقویتی است که با استفاده از مفهوم آنتروپی، تعادل بهتری بین اکتشاف و بهرهبرداری ایجاد میکند. این الگوریتم در شرایط فضاهای پیوسته عملکرد قابل توجهی دارد.

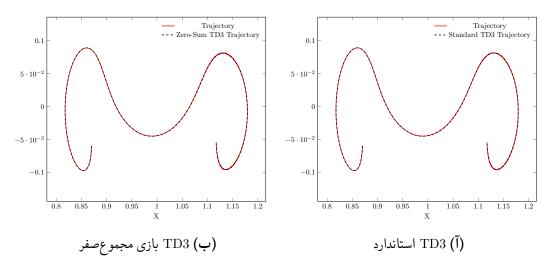
شكل ۱-۵: مقايسه مسير طى شده در دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي SAC.

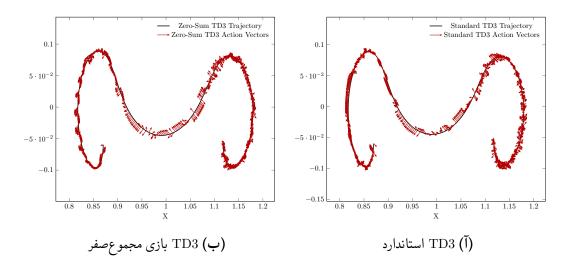
شكل ۱-۶: مقايسه مسير و فرمان پيشران دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي SAC.

۲-۱-۴ الگوريتم TD3

الگوریتم TD3 (یادگیری تفاضل زمانی سهگانه عمیق) نسخه بهبودیافته DDPG است که با استفاده از تکنیکهای جدید مانند شبکههای دوگانه منتقد و تأخیر در بروزرسانی سیاست، مشکلات تخمین بیش از حد را کاهش میدهد.

شكل ۱-۷: مقايسه مسير طي شده در دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي TD3.

شكل ۱-۸: مقايسه مسير و فرمان پيشران دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي TD3.

۱-۳ ارزیابی مقاومت الگوریتمها

در این بخش، مقاومت الگوریتمهای یادگیری در برابر شرایط مختلف اختلال مورد بررسی قرار گرفته است. این ارزیابی شامل شش سناریوی چالشبرانگیز میشود: (۱) شرایط اولیه تصادفی، (۲) اغتشاش در عملگرها، (۳) عدم تطابق مدل، (۴) مشاهده ناقص، (۵) نویز حسگر و (۶) تأخیر زمانی. هدف، بررسی توانایی الگوریتمها در حفظ کارایی خود در شرایط غیرایدهآل و نزدیک به واقعیت است.

۱-۳-۱ سناریوهای ارزیابی مقاومت

در این بخش، سناریوهای مختلفی که برای ارزیابی مقاومت الگوریتمها طراحی شدهاند، با جزئیات کامل توضیح داده می شوند. هدف از این سناریوها بررسی عملکرد الگوریتمها در شرایط غیرایده آل و چالشبرانگیز است. این سناریوها شامل موارد زیر هستند:

شرايط اوليه تصادفي

در این سناریو، شرایط اولیه محیط به صورت تصادفی تغییر داده می شود. برای این منظور، به هر متغیر حالت اولیه نویز گوسی با میانگین صفر و انحراف معیار $\sigma=0.1$ اضافه می شود. این تغییرات به منظور بررسی توانایی الگوریتمها در سازگاری با تغییرات اولیه طراحی شده است.

اغتشاش در عملگرها

در این سناریو، نویز گوسی با انحراف معیار $\sigma=0.05$ به اعمال نیروها اضافه می شود. علاوه بر این، نویز سنسور با انحراف معیار $\sigma=0.02$ اعمال می شود. این تنظیمات برای شبیه سازی اغتشاشات در عملگرها و ارزیابی مقاومت الگوریتمها در برابر این اغتشاشات استفاده شده است.

عدم تطابق مدل

در این سناریو، دینامیک محیط به صورت تصادفی تغییر داده می شود. برای این منظور، به پارامترهای محیط در طول انتقال نویز گوسی با انحراف معیار $\sigma=0.05$ اضافه می شود. این تغییرات برای شبیه سازی عدم تطابق مدل و بررسی توانایی الگوریتمها در مقابله با این شرایط طراحی شده است.

مشاهده ناقص

در این سناریو، بخشی از اطلاعات مشاهدهشده توسط عامل حذف می شود. به طور خاص، %50 از متغیرهای حالت به صورت تصادفی پنهان شده و مقدار آنها صفر می شود. این سناریو برای ارزیابی عملکرد الگوریتمها در شرایط مشاهده ناقص طراحی شده است.

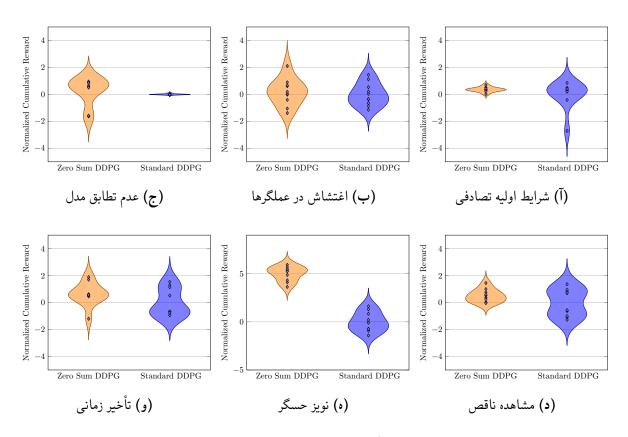
نویز حسگر

در این سناریو، نویز گوسی با انحراف معیار $\sigma = 0.05$ به مشاهدات حسگر اضافه می شود. این نویز به صورت ضربی به هر متغیر حالت اعمال می شود تا مقاومت الگوریتمها در برابر نویز حسگر بررسی شود.

تأخير زماني

در این سناریو، تأخیر زمانی در اعمال اقدامات عامل به محیط شبیه سازی می شود. به طور خاص، اقدامات عامل با تأخیر $\sigma = 0.05$ گام زمانی اعمال می شوند. علاوه بر این، نویز گوسی با انحراف معیار $\sigma = 0.05$ به اقدامات تأخیری اضافه می شود. این سناریو برای بررسی توانایی الگوریتمها در مدیریت تأخیر زمانی طراحی شده است.

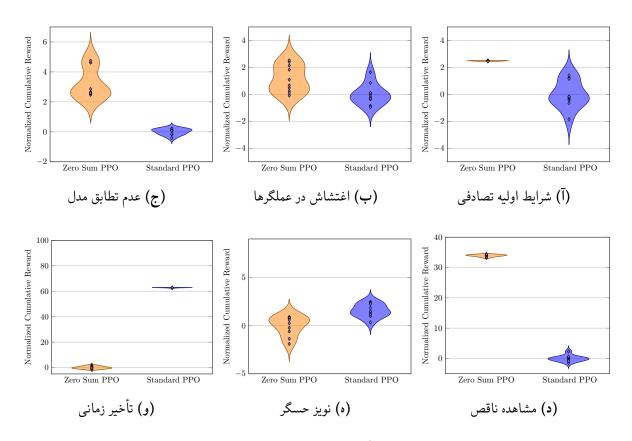
۱-۳-۱ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی DDPG

شكل ۱-۹: مقايسه مجموع پاداش دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي DDPG در سناريوهاي مختلف.

نتایج نشان میدهد که الگوریتم DDPG مبتنی بر بازی مجموع صفر در اکثر سناریوهای چالشبرانگیز، عملکرد بهتری نسبت به نسخه استاندارد دارد. این برتری به خصوص در شرایط نویز حسگر و شرایط اولیه تصادفی مدل قابل توجه است، که نشان میدهد رویکرد چندعاملی توانایی بیشتری در مقابله با عدم قطعیتهای سیستم دارد.

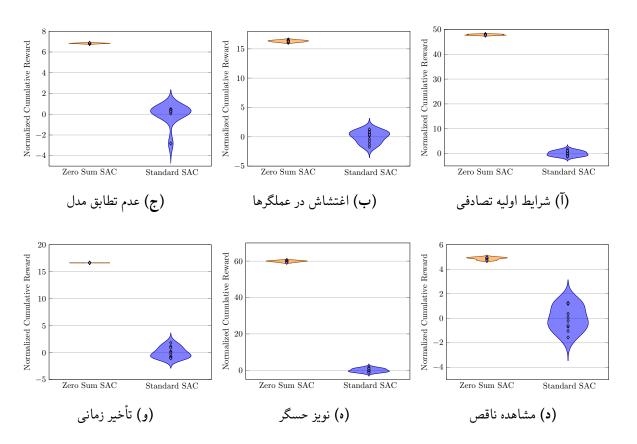
۱-۳-۳ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی PPO

شكل ۱-۰۱: مقايسه مجموع پاداش دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي PPO در سناريوهاي مختلف.

الگوریتم PPO در حالت بازی مجموع صفر در اکثر سناریوها عملکرد بهتری نشان میدهد، به خصوص در شرایط تأخیر زمانی و نویز حسگر. این میتواند نشان دهنده توانایی روش چندعاملی در مدیریت بهتر شرایط دارای عدم قطعیت در ورودی ها باشد. با این حال، تفاوت در برخی از سناریوها کمتر از DDPG است.

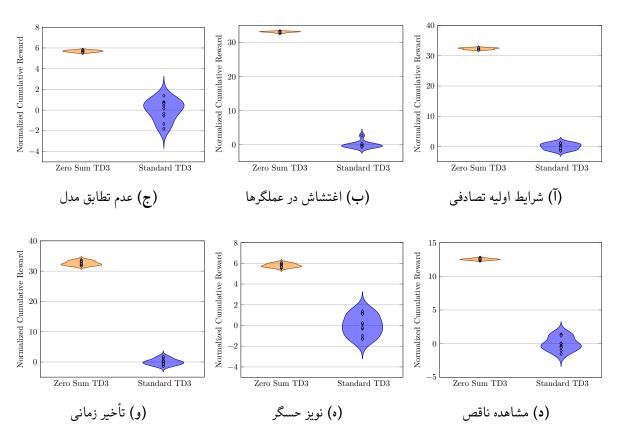
۱-۳-۲ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی SAC

شكل ۱-۱۱: مقايسه مجموع پاداش دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي SAC در سناريوهاي مختلف.

الگوریتم SAC در هر دو حالت عملکرد نسبتاً خوبی در سناریوهای مختلف نشان میدهد. این میتواند به دلیل استفاده از مکانیزم آنتروپی باشد که به صورت ذاتی اکتشاف بیشتری را تشویق میکند. با این حال، نسخه بازی مجموع صفر در تمامی سناریوها برتری معناداری دارد که نشان دهنده مقاومت بیشتر آن در شرایط با اطلاعات محدود است.

$ext{TD3}$ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی و چندعاملی $ext{TD3}$

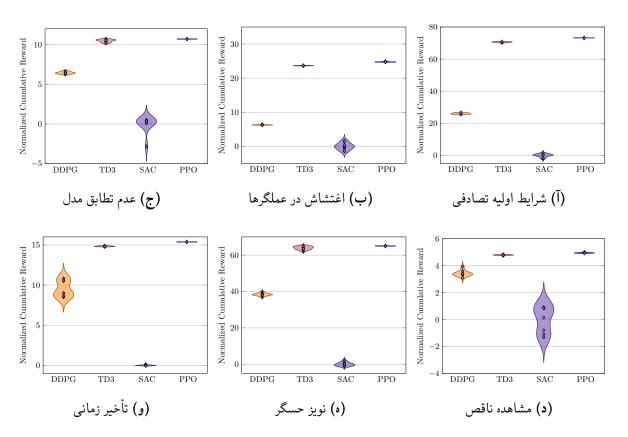
شكل ۱-۱۲: مقايسه مجموع پاداش دو الگوريتم تكعاملي و چندعاملي TD3 در سناريوهاي مختلف.

الگوریتم TD3 مبتنی بر بازی مجموع صفر در تمامی سناریوها نشان میدهد. این نتایج نشان میدهد که ترکیب مکانیزمهای پایدارسازی TD3 با رویکرد بازی مجموع صفر میتواند منجر به مقاومت قابل توجهی در برابر شرایط نامطلوب شود.

۱-۴ مقایسه جامع الگوریتمها

در این بخش، مقایسه جامعی بین تمام الگوریتمها در دو حالت تکعاملی و چندعاملی ارائه شده است. هدف، تعیین بهترین الگوریتم برای هر سناریوی خاص و درک بهتر نقاط قوت و ضعف هر روش است.

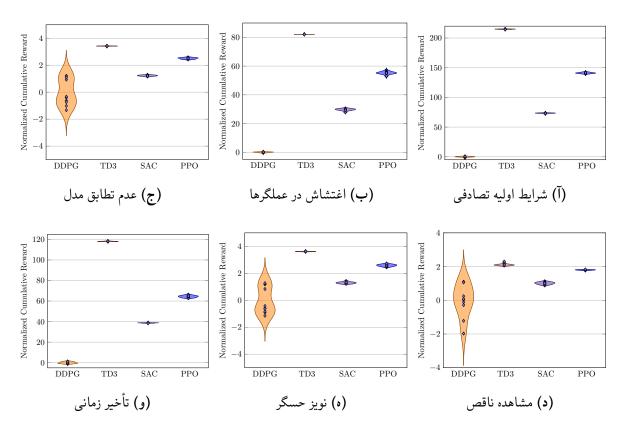
۱-۴-۱ مقایسه الگوریتمهای تکعاملی

شكل ۱-۱۳: مقايسه مجموع پاداش الگوريتمهاي تكعاملي در سناريوهاي مختلف.

در میان الگوریتمهای تکعاملی، PPO و TD3 در اکثر سناریوها عملکرد بهتری نسبت به DDPG و SAC نشان میدهند.

۱-۴-۲ مقایسه الگوریتمهای چندعاملی

شكل ۱-۱۴: مقايسه مجموع پاداش الگوريتمهاي چندعاملي در سناريوهاي مختلف.

در میان الگوریتمهای تکعاملی، PPO و TD3 در اکثر سناریوها عملکرد بهتری نسبت به DDPG و SAC نشان میدهند.

۱-۵ تحلیل پایداری و همگرایی

پایداری و سرعت همگرایی فرآیند یادگیری با استفاده از نمودارهای پاداش و معیارهای عددی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان میدهد که الگوریتمهای مبتنی بر بازی مجموع صفر در اکثر موارد همگرایی پایدارتری را نسبت به نسخههای استاندارد نشان میدهند. این پایداری به خصوص در TD3 و PPO قابل توجه است.

تحلیل نرخ همگرایی نشان میدهد که PPO در هر دو نسخه استاندارد و بازی مجموع صفر، سریع ترین همگرایی را دارد، در حالی که DDPG کندترین نرخ را نشان میدهد. با این حال، کیفیت نهایی سیاست آموخته شده در TD3 مبتنی بر بازی مجموع صفر بالاترین است.

ی	یادگیری تقویتی چندعاملی یادگیری تقویتی تکعاملی پاداش خطا تلاش کنترلی شکست پاداش خطا تلاش کنترلی شکسه								
شكست	تلاش كنترلي	خطا	پاداش	شكست	تلاش كنترلي	خطا	پاداش	سناريو	

یادگیری تقویتی تکعاملی				یادگیری تقویتی چندعاملی				
SAC	PPO	TD3	DDPG	MA-SAC	MA-PPO	MA-TD3	MA-DDPG	معيار عملكرد
								پاداش تجمی

۱-۶ مقایسه با معیارهای مرجع

عملکرد الگوریتمها با روشهای مرجع مانند کنترل بهینه کلاسیک و کنترل پیشبین مدل مقایسه شده تا برتریها و محدودیتهای آنها مشخص گردد. نتایج نشان میدهد که در شرایط ایدهآل، روشهای کنترل بهینه کلاسیک دقت بالاتری دارند، اما در حضور عدم قطعیتها و اختلالات، الگوریتمهای یادگیری تقویتی به خصوص نسخههای مبتنی بر بازی مجموع صفر، مقاومت و انعطاف پذیری بیشتری نشان میدهند.

در مجموع، الگوریتم TD3 مبتنی بر بازی مجموعصفر بهترین تعادل بین دقت، کارایی و مقاومت را در مقایسه با سایر روشها و معیارهای مرجع ارائه میدهد.

Bibliography

Abstract

This thesis proposes a robust guidance framework for low-thrust spacecraft operating in multi-body dynamical environments modeled by the Earth—Moon circular restricted three-body problem (CRTBP). The guidance task is cast as a zero-sum differential game between a controller agent (spacecraft) and an adversary agent (environmental disturbances), implemented under a centralized-training/ decentralized-execution paradigm. Four continuous-control reinforcement-learning algorithms—DDPG, TD3, SAC, and PPO—are extended to their multi-agent zero-sum counterparts (MA-DDPG, MATD3, MASAC, MAPPO); their actor—critic network structures and training pipelines are detailed.

The policies are trained and evaluated on transfers to the Earth–Moon lyapunov orbit under five uncertainty scenarios: random initial states, actuator perturbations, sensor noise, communication delays, and model mismatch. Zero-sum variants consistently outperform their single-agent baselines, with MATD3 delivering the best trade-off between trajectory accuracy and propellant consumption while maintaining stability in the harshest conditions.

For real-time deployment, the learned networks are quantized to INT8 and exported to ONNX for execution on a ROS 2 hardware-in-the-loop platform. Inference latency is reduced to $5.8\,\mathrm{ms}$ and memory footprint to $9.2\,\mathrm{MB}$ —improvements of $47\,\%$ and $53\,\%$ over the FP32 models—while sustaining a $100\,\mathrm{Hz}$ control loop with no deadline misses.

The results demonstrate that the proposed multi-agent, game-theoretic reinforcement-learning framework enables adaptive and robust low-thrust guidance in unstable three-body regions without reliance on precise dynamics models, and is ready for hardware-in-the-loop implementation.

Keywords: Deep Reinforcement Learning; Differential Game; Multi-Agent; Low-Thrust Guidance; Three-Body Problem; Robustness.

Sharif University of Technology Department of Aerospace Engineering

Master Thesis

Robust Reinforcement Learning Differential Game Guidance in Low-Thrust, Multi-Body Dynamical Environments

By:

Ali BaniAsad

Supervisor:

Dr.Hadi Nobahari

December 2024